

نقدهای شتابزده و تمجیدهای هیجانی بلای جان تیم ملی

نتیجه فوق العاده، فوتبال واپس گرا!

گزارش یک

محمد فراکزلو

خبرنگار

بعد از تساوی مقابل نیوزیلند تقریباً تمام نقدها درباره تیم ملی منفی بود. بیشتر نقدها به سازمان دفاعی تیم ملی معطوف می‌شد که مشکلاتی جدی دارد و... البته که نقدها در این خصوص تیم ملی گرفته می‌شد بیره نبود و در نمایش نخست تیم ملی عینیت داشت اما غالب نقدها منفی‌تر از آن بود که منطقی به نظر برسد. واقعیت اینکه تیم ملی با وجود تجربه بیشتر و بهتر در جام جهانی نسبت به نیوزیلند، تیمی هم قد و قواره این تیم در دنیای فوتبال به حساب می‌آید. این را هم می‌توان از ارقام مربوط به ارزش بازیکنان دو تیم در ترانسفر مارکت فهمید هم در نظر گرفتن توانمندی‌های فنی دو تیم به این واقعیت پی برد. در عین حال طبیعی بود که همان قدر که تیم ملی برای بردن در بازی نخست انگیزه و اشتیاق دارد نیوزیلند هم دنبال اولین بردش در تاریخ جام جهانی و شروعی خوب در تورنمنت می‌گردد. با وجود این می‌نوان گفت تیم ملی در بازی مقابل نیوزیلند با وجود تمام مشکلاتش در بحث آماده‌سازی، سازمان دفاعی و... اندکی از حریفش بهتر بود و تلاش بیشتری برای پیروزی داشت که به آن نرسید. با در نظر گرفتن این مهم، به نظر می‌رسد نقدهای منفی بعد از آن مسابقه بیش از

حد سختگیرانه و شدید بود. باید بپذیریم که نتیجه حاصل شده مقابل نیوزیلند مطابق انتظارمان نبود اما کیفیتی که تیم ایران ارائه داد اقتدر نامیدکننده نبود که دنبال له کردن تمام ارکان تیم باشیم.

تیم ملی مقابل بلژیک فقط سه عنصر تهاجمی (محبی، طارمی و قدوس) داشت و هرگز نتوانست مدل اصلی بازی دفاع-ضدحمله را پیاده کند. در واقع به نظر می‌رسد پلن مشخصی در زمان تصاحب توپ برای باز شدن و طراحی حمله وجود ندارد و همه چیز به دفاع صرف معطوف می‌شود که حاصلش

انکارش کرد اما آنچه تیم ملی مقابل بلژیک ارائه کرد یک نمایش صرفاً تدافعی و بدون برنامه در زمان تصاحب توپ بود که با خوش شانس و البته رشادت بازیکنان در فاز دفاع منجر به نتیجه‌ای شد که درهای صعود را همچنان برایمان باز می‌گذارد.

باید بپذیریم که نه تساوی با نیوزیلند اقتدر بد بود، نه نیاختن به بلژیک اینقدر خوشحال کننده و فوق العاده است که مشکلات فنی تیم ملی را پنهان کنیم. تیم ملی مقابل بلژیک فقط سه عنصر تهاجمی (محبی، طارمی و قدوس) داشت و هرگز نتوانست مدل اصلی بازی دفاع-ضدحمله را پیاده کند. در واقع به نظر می‌رسد پلن مشخصی در زمان

تصاحب توپ برای باز شدن و طراحی حمله وجود ندارد و همه چیز به دفاع صرف معطوف می‌شود که حاصلش آمار تعداد پاس هاست

جمع می‌شد و مثل یک دیوار سفید مقابل حمله‌وران حریف ایستادی می‌کرد، خیلی بد باز می‌شد و اصلاً پلنی برای ضدحمله و حملات سریع نداشت. شاهد این قضیه در نیمه نخست نمودار مومنتوم بازی بود که در دقایق پایانی نیمه نخست تیم به تلوویزیونی آمد و نشان داد تیم ضربه ایستگاهی به دست آمد. در جریان بازی اما نه خبری از حملات سریع بود نه ضدحمله. شوتی که سعید عزت‌اللهی به چهارچوب زد نیز حاصل توپگیری و اقدام انفرادی او بود. باید بپذیریم که تیم ایران همان قدر که با اتکا به تجمع بازیکنان در یک سوم دفاعی و بستن تمام فضاها، برای دفاع کردن خوب

تسلخ می‌شود که بدانیم بیش از ۳۰ دقیقه مقابل تیم ده نفره بلژیک با هم زرد در اکثر دقایق تیم مدافع بودیم و شجاعت ماندن در زمین حریف و پی‌ریزی حمله و خلق موقعیت را پیدا نکردیم. در عین حال تغییراتی که انجام شد نیز به این سمت پیش رفت یا حداقل اینکه کارآمد نبود.

نیاختن در دو بازی ابتدایی جام جهانی رکوردی بود که قلعه‌نویی به نام خود زد. نیاختن به بلژیک هم البته تا حد زیادی قابل پیش بینی نبود و در مجموع تیم ملی کار بزرگی انجام داد اما تعریف و تمجیدهای هیجانی مثل همان همان نقدهای شتابزده نباید باعث شود تا چشم‌مان را روی واقعیت‌ها ببندیم.

عکس: gettyimages

رو خط جام جهانی

پیام تیم ملی به لس آنجلس

صلح، احترام و دوستی میان ملت‌ها

تیم ملی ایران پس از ترک لس آنجلس موسوم به «شهر فرشتگان» پیامی را روی تخته رختکن بر جای گذاشت. در بخش ابتدایی این پیام آمده: «از ایران باستان هزاران سال پیش تا ایران متمدن امروز، روح ایران همچنان زنده و استوار باقی مانده است.» در ادامه این پیام، هشتگ‌های #۱۶۸ و #Minab دیده می‌شود که اشاره‌ای به قربانیان حمله هوایی آمریکا به یک مدرسه در میناب در روز ۲۸ فوریه (۹ اسفند ۱۴۰۴)، همزمان با نخستین روز جنگ میان آمریکا و ایران دارد. در ادامه این متن نوشته شده: «ما با افتخار به لس آنجلس آمدیم، با شرافت رقابت کردیم و با عزت این شهر را ترک می‌کنیم. از لس آنجلس بابت میهمان نوازی‌اش سپاسگزاریم.» همچنین در بخش پایانی پیام آمده: «از تک‌تک ایرانیانی که طی این ۱۸۰ دقیقه قلب، صد، و روح خود را برای ایران گذاشتند، تشکر می‌کنیم. باشد که صلح، احترام و دوستی میان همه ملت‌ها حاکم شود.»

تمجید همکار از کورتوا

نبود می باختیم

تیبو کورتوا در واکنش به سه شوت بازیکنان ایران واکنش‌های خوبی نشان داد و دروازه‌اش را بسته نگه داشت. جکین ادروس، دروازه‌بان سابق رد فلیمز (تیم ملی زنان بلژیک)، در گفت‌وگو با ما نمی‌توانیم مقابل تیم‌های پایین‌تر از خودمان در رده‌نمایی رقابت کنیم. باید داستان تیبو کورتوا را درون دروازه می‌بوسیدیم. بدون او، تقریباً باید چمدان‌هایمان را برای بازگشت می‌بستیم.» در سوی دیگر میدان، علیرضا بیرانوند نتوانست خودی نشان دهد و یکی از چهره‌های مسابقه باشد. با این حال، ادروس به یک مشکل مهم در بازی بلژیک اشاره کرد. او گفت: «بزرگ‌ترین ناراحتی من این است که چرا همیشه می‌خواهند توپ را خیلی رک بگویم، تا داخل دروازه پاس بدهند. شوت زدن از راه دور هیچ ایرادی ندارد. اما بازیکنانی مثل تیماناس، دی‌برونیه و دی‌کوپیر را داریم که باید از عهده چنین کاری بر بیایند. پس چرا همیشه باید همه‌چیز این قدر زیبا و پیچیده باشد؟ ما باید از پشت محوطه جریمه بدون تردید به توپ ضربه می‌زدیم.»

حرکت جالب قدوس

با پیراهن بیرو در میکسدزون

سامان قدوس در حالی که کیت بیرانوند را به تن داشت در میکسدزون بعد از بازی با بلژیک شرکت کرد و در مصاحبه‌اش گفت: من پیراهن نداشتم، بنابراین پیراهن علیرضا را برداشتم (خنده). بله، همان‌طور که گفتید او امروز شگفت‌انگیز بود و حس می‌کنم چند سالی هست که فوق العاده کار کرده است. او بهترین دروازه‌بان تاریخ کشورمان است، بنابراین فقط خواستیم قدرانی خودمان را از او نشان دهیم. بیرانوند عالی است. او درباره صحنه برخورد دقایق ابتدایی و مصدمیت بیرانوند گفت: من دقیقاً ندیدم چه اتفاقی افتاد اما خیلی کم پیش می‌آید که ببینید دروازه‌بان زمین بخورد. در جام جهانی قبلی هم بیرانوند در شرایط مشابهی زمین خورد و این برای ما خوب نبود، او پاسر قوی‌ای است و می‌دانستیم که بلند خواهد شد. قدوس درباره سیو فوق العاده دقیقه ۵۹ گفت: بله، من آن صحنه را دیدم و فکر می‌کنم اول مدافع بود که توپ را گرفت و بعد دروازه‌بان ما بود. نکته جالب این است که ما قبل از بازی، ویدیویی از چند جام جهانی قبل دیدیم که همیشه تلاش می‌کنیم دفاع کنیم و شبیه یک ویدیوی انگیزشی بود. دقیقاً همین صحنه دو جام جهانی قبل اتفاق افتاده بود و همین موقعیت تکرار شد. همان‌طور که علیرضا جهانبخش گفت، اتحاد و روحیه جنگندگی که برای همدیگر، برای کشورمان و برای مردم داریم، باعث می‌شود تلاش کنیم در هر بازی پیروز شویم، گل نخوریم و موقعیت‌هایی مثل این به خاطر همین شرایط است که اتفاق می‌افتد.

انتقاد روی کین:

از بلژیک ناامید شدم

روی کین پس از پایان دیدار تیم‌های ملی فوتبال ایران و بلژیک در دور دوم مرحله گروهی جام جهانی ۲۰۲۶ گلش به تساوی صفر-صفر ختم شد، در شبکه «ITV» انگلیس به انتقاد از عملکرد خود تیم گفت: بازی کیفیت واقعی داشت. بلژیک یکی دو موقعیت خوب برای گلزنی داشت، اما از لحاظ استاندارد پاسکاری، حرکت در زمین و تصمیم‌گیری واقعاً ضعیف بودند. وی با اشاره به فرصت‌های از دست رفته شایطین سرخ اروپا گفت: وقتی بازیکنانی دارید که موقعیت‌های گلزنی را از فاصله سه یا چهار متری از دست می‌دهند، دیگر چه فرصتی می‌خواهید؟! هافبک پیشین منچستر یونایتد در ادامه انتقادات خود از شاگردان رودی گارسیا گفت: موقعیت دی‌کوپیر (که با مهار علیرضا بیرانوند تبدیل به گل نشد) خلاصه عملکرد آنها بود؛ بلژیک هیچ دقتی در سراسر مسابقه نداشت. در استفاده از شانس‌های گلزنی نداشت. بازیکنان بلژیک تمرکز نداشتند و اشتباهات ابتدایی مرتکب شدند. از این تیم واقعاً ناامید شدم. کین همچنین درباره عملکرد تیم ملی ایران گفت: زمانی که ایران یک بازیکن اضافه داشت، کار راحت‌تری داشت، اما عقب‌نشینی کرد. وقتی آنها نسبت به حریف خود یک بازیکن اضافه داشتند، تقریباً نمی‌دانستند با آن (برتری عددی نسبت به بلژیک) چه کنند.

نعمتی و خلیل‌زاده به خوبی لوکاکو را مهار کردند

مازیار: اگر تیم ملی از تراکم دفاعی خارج می‌شد، گل می‌خورد

اصغر مازیار کارشناس فوتبال معتقد است تساوی تیم ملی مقابل بلژیک بیش از هر چیز حاصل انسجام دفاعی و اجرای درست برنامه تاکتیکی کادرفنی بود. این کارشناس فوتبال با اشاره به تراکم مناسب خطوط ایران و مهار موثر مهاجمان بلژیک تأکید کرد که حفظ ساختار دفاعی حتی پس از ۱۰ نفره شدن حریف، تصمیمی منطقی برای کسب نتیجه بود. او همچنین با هشدار درباره خطر غرق شدن در تعریف و تمجیدهای پس از این مسابقه، از بازیکنان و کادرفنی تقاضا دارد تمام تمرکز خود را روی دیدار سرزوش‌ت‌ساز برابر مصر بگذارند.

به‌رغم اینکه نتیجه تیم ملی مقابل بلژیک فنی وارد است.

از مدت‌ها قبل معتقد بودم که مقابل بلژیک باید ۵ دفاعه بازی کرد. خوشبختانه این اتفاق هم افتاد. اگر تیم بعد از ده نفره شدن بلژیک از تراکم دفاعی خارج می‌شد، امکان داشت

بلژیکی‌ها از خلأهای موجود استفاده کرده و با گلزنی، تمام زحمات تیم از دست برود. قطعاً پشت بازی دفاعی تیم ملی، منطقی نرفته بود که تیم حداقل یک امتیاز بگیرد. با این تساوی و با توجه به ۳ امتیازی که مصر گرفته و خیالش راحت شده، کار برای ما در بازی آخر راحت‌تر خواهد بود.

عملکرد دفاع فردی و تیمی ایران نسبت به

بازی قبل چه تغییراتی داشت؟ تیم ملی تراکم دفاعی بسیار خوبی داشت و در بیشتر مواقع، عمق تیم ما ۱۵ الی ۲۰ متر بود که تراکم خوبی بین ۳ خطوط ایران ایجاد می‌کرد و همین موضوع کار را برای بلژیک سخت کرده بود، بنابراین تیم از لحاظ دفاع تیمی عملکرد خوبی داشت. در رابطه با دفاع فردی هم باید بگویم که بلژیکی‌ها سعی می‌کردند توپ‌ها

را به لوکاکو برسانند اما نعمتی و خلیل‌زاده به خوبی او را مهار می‌کردند. همچنین قصد داشتند توپ‌ها را برای این مهاجم ارسال کنند که وظیفه جلوگیری از این ارسال‌ها به عهده

مدافعین کناری بود که در این بخش حردانی می‌توانست بهتر عمل کند. با توجه به تعویضی که انجام شد و آمدن رضاییان به یک خط عقب‌تر، شرایط تیم ملی بهتر شد و نتوانست نتیجه را حفظ کند.

سعید عزت‌اللهی هم با ثبت ۷ ترن اوور عملکرد دفاعی بهتری به نسبت بازی اول داشت.

موافق این موضوع هستم که عزت‌اللهی نسبت به بازی قبل عملکرد دفاعی بهتری داشت اما این بازیکن هنوز با وزن آیدل‌اش فاصله دارد. تراکم خوبی بین ۳ خطوط ایران ایجاد می‌کرد نیوزیلند خیال خود را تا حد زیادی راحت کرده، بازی راحت‌تری مقابل این تیم خواهیم داشت یا ممکن است کار گره بخورد؟

فشار بازی در تورنمنت‌های این چنینی خستگی تدریجی ایجاد می‌کند. با توجه به اینکه خیال مصر از حاح است، شاید در یک حرکت منطقی به بعضی بازیکنان خود مقابل ایران

قلب زمین هم صاحب ایده باشد. دقیقاً در همین نقطه بود که تیم ملی با یک بحران جدی مواجه شد.

سعید عزت‌اللهی و سامان قدوس در جریان بازی عملاً از مدار مسابقه خارج بودند. این دو نفر در انتقال توپ موفق بودند و نه در ایجاد موقعیت. در فوتبال مدرن وظیفه هافبک‌های میانی تنها دوندگی و تخریب بازی حریف نیست. آنها باید مغز متفکر تیم باشند. باید سرعت بازی را تنظیم کنند و ریتم مسابقه را در اختیار بگیرند. اتفاقی که هرگز رخ نداد.

عزت‌اللهی سال‌هاست در این پست بازی می‌کند اما همچنان این پرسش پابرجاست که آیا او توانسته وارث شایسته نسل‌های گذشته فوتبال ایران باشد یا خیر؟! پاسخ در بسیاری از مسابقات منفی بوده است. او بیشتر به یک بازیکن تخریبی، کند و با شعاع حرکتی بسیار اندک تبدیل شده و کمتری می‌تواند جریان بازی را تغییر دهد. مشکل اصلی اینجاست که تیم ملی سال‌هاست روی او سرمایه‌گذاری کرده اما خروجی فنی قابل توجهی به دست نیاورده است. سامان قدوس نیز مقابل بلژیک نتوانست انتظارات را برآورده کند. او در ضدحملات باید نقش تعیین‌کننده‌ای ایفا می‌کرد اما نه پاس کلیدی داد و نه نتوانست مهاجمان را در موقعیت

استراحت بدهد. ملی پوشان باید تعریف و تمجیدها برای بازی مقابل بلژیک را فراموش کنند و تمرکز خود را برای عملکردی بهینه

مقابل مصر بگذارند. آنچه که مهم است این است که باید تمرکز بازیکنان و کادرفنی از بازی بلژیک برداشته و روی بازی با مصر گذاشته شود.

مطلوب قرار دهد. گاهی با دوندگی سعی می‌کند ضعف‌های فنی خود را بپوشاند اما در فوتبال ملی این موضوع کافی نیست. تیم ملی به بازیکنی نیاز دارد که در لحظه تصمیم‌های بزرگ بگیرد نه اینکه صرفاً در زمین حضور داشته باشد.

مشکل بزرگ در بازی با تیم‌های بزرگ این است که ساختار هجومی تیم ملی به‌شدت فقیر شده است. ایران دیگر در جریان چنین بازی‌هایی موقعیت خلق نمی‌کند. همه چیز به ضربات ایستگاهی و ارسال‌ها وابسته شده است. اوت‌های بلند و گرنزه‌ها به مهم‌ترین سلاح هجومی تبدیل شده‌اند. این یعنی یک تیم از داشتن دکترین هجومی محروم است. این وضعیت بیش از هر چیز مسئولیت سرمربی را برجسته می‌کند. یکی از مهم‌ترین وظایف سرمربی تیم ملی بازیکن‌سازی است. سرمربی باید استعداد‌های جدید را کشف کند و برای آینده تیم ملی سرمایه بسازد. اما آنچه تاکنون دیده‌ایم نشان می‌دهد تیم ملی در دوران قلعه‌نویی در این بخش چندان موفق نبوده است. بی‌تعارف تیم ملی نمی‌تواند تا ابد با همین نام‌ها به مسیر خود ادامه دهد. فوتبال جهان با سرعتی سرسام‌آور در حال پیشرفت است و اگر ایران همچنان در مرکز زمین با این مشکلات دست و پنجه نرم کند فاصله‌اش با قدرت‌های بزرگ بیشتر خواهد شد و هیچ امیدی نیست ساخت. تردید نکنید.